

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił T. B. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Organ rentowy uznał za udowodnione 25 lat stażu sumarycznego, w tym 10 lat , 1 miesiąc i 13 dni stażu pracy w warunkach szczególnych. Do okresu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie uwzględnił okresu zatrudnienia wnioskodawcy od 10 stycznia 1977 r. do 18 marca 1985 r. w (...) w Ł. z uwagi na fakt ,iż jako kierowca ciągnika oprócz prac transportowych wykonywał prace polowe oraz okresu zatrudnienia od 19 marca 1985 r. do 30 czerwca 1987 r. w Zakładzie (...) , ponieważ przedłożone świadectwo pracy w szczególnych warunkach nie określa rodzaju wykonywanej pracy zgodnie z rozporządzeniem oraz nie określa stanowiska pracy ściśle według wykazu , działu , pozycji i punktu resortowego aktu prawnego.

/decyzja k.115-116 plik II akt ZUS/

W dniu 22 lutego 2016 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie T. B. od ww. decyzji w którym wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Odwołujący wskazał ,że w okresie od 10 stycznia 1977 r. do 18 marca 1985 r. tj. podczas pracy w Spółdzielni Kółek Rolniczych w Ł. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki kierowcy ciągnika , kombajnu oraz pojazdów gąsienicowych , a jedynie incydentalnie pomagał przy pracach polowych , za które to prace nie otrzymywał wynagrodzenia. W odniesieniu do okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) od 19 marca 1985 r. do 30 czerwca 1987 r. T. B. wskazał ,że nie miał on wpływu na treść otrzymanego świadectwa pracy. Podniósł ,że podczas zatrudnienia w Zakładzie (...) wykonywał prace przy utylizacji surowców zwierzęcych , a praca ta jest zaliczana do pracy w warunkach szczególnych.

/odwołanie k. 2-6/

W odpowiedzi na odwołanie , która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 8 marca 2015 r. organ rentowy wniósł o jego oddalenie przytaczając argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k.7-7odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony T. B. urodził się (...)

/okoliczność bezsporna/

W dniu 18 listopada 2015 roku ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę, po którego rozpatrzeniu wydano zaskarżoną decyzję.

/wniosek k.1-8 plik II akt ZUS , decyzja k.115-116 plik II akt ZUS/

T. B. nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/okoliczność bezsporna/

Ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 roku udokumentował ponad 25 lat ogólnego stażu pracy (25 lat , 3 miesiące i 22 dni).

/decyzja k.115-116 plik II akt ZUS/

T. B. udokumentował 10 lat , 1 miesiąc i 13 dni stażu pracy w warunkach szczególnych.

/okoliczność bezsporna/

Ubezpieczony od dnia 4 lipca 1972 r. posiada prawo jazdy kategorii T , od dnia 13 maja 1980 r. uprawnienia do obsługi koparkoładowarki , a od dnia 30 czerwca 1980 r. uprawnienia do obsługi ładowarki jednonaczyniowej do 2,5 m².

/prawo jazdy oraz książka operatora k.34/

T. B. zatrudniony był w Spółdzielni Kółek Rolniczych w Ł. w okresie od 10 stycznia 1977 r. do 18 marca 1985 r. Świadczenie pracy wykonywanej w warunkach szczególnych z dnia 16 stycznia 1996 r. wskazuje ,że w powyższym okresie wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki pracownicze traktorzysty.

/świadectwo pracy k.55-56 plik II akt ZUS , świadectwo pracy wykonywanej w warunkach szczególnych k.57-58 plik II akt ZUS/

Ze świadectwa pracy w wykonywanej w warunkach szczególnych wystawionego przez ww. zakład pracy w dniu 3 września 2001 r. wynika ,że podczas zatrudnienia każdego roku od 15 kwietnia do 30 września wnioskodawca jako traktorzysta pracował przy środkach ochrony roślin wykonując zabiegi chemiczne.

/świadectwo pracy wykonywanej w warunkach szczególnych k.59-60 plik II akt ZUS/

Z wystawionego w dniu 18 grudnia 2015 r. przez (...) Związek (...) w Ł. świadectwa prac wykonywanych w szczególnych warunkach wynika ,że podczas pracy w Spółdzielni Kółek Rolniczych w Ł. wnioskodawca wykonywał obowiązki kierowcy ciągnika.

/świadectwo pracy wykonywanej w warunkach szczególnych k.107 plik II akt ZUS/

W pierwszym okresie swojego zatrudnienia (tj. do 30 czerwca 1980 r.) obowiązki T. B. sprowadzały się do wykonywania obowiązków kierowcy ciągnika. Wnioskodawca zajmował się przewozem mleka z punktu skupu (zlokalizowanego w Ł.) do (...) Spółdzielni (...) w B.. Odległość między miejscowościami wynosiła 37 kilometrów , a ciągnik poruszał się z prędkością 20 km/h. Oprócz przewozu mleka wnioskodawca zajmował się także przewozem odtłuszczonego mleka do S. oraz śmietany do (...) Spółdzielni (...) w Ł.. Obowiązki te wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy.

Od dnia 1 lipca 1980 r. T. B. zajmował się obsługą koparki , a jego obowiązki pracownicze sprowadzały się przede wszystkim do rozładunku węgla z wagonów i jego późniejszego załadunku , a także do wykonywania usług na rzecz spółdzielni mieszkaniowej. Powierzone obowiązki wykonywał w wymiarze co najmniej 8 godzin , a w okresie zimowym pracował dłużej.

W okresie żniw wnioskodawca wykonywał na rzecz Spółdzielni Kółek Rolniczych prace polowe polegające głównie na przewozie słomy. Prace te wykonywał po godzinach pracy i nie otrzymywał za nie wynagrodzenia , a jedynie posiłek.

/zeznania świadków : A. P. min.00:20:24 – 00:31:31 , B. T. min.00:31:31 – 00:40:35 oraz zeznania wnioskodawcy min.00:41:21 – 00:42:31 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:02:02 – 00:19:20 płyta CD k.32/

W okresie od 19 marca 1985 r. do 30 czerwca 1987 r. T. B. zatrudniony był w Zakładzie (...). We wskazanym okresie ubezpieczony wykonywał obowiązki operatora koparki i zajmował się czynnościami związanym z utylizacją padłych zwierząt , odpadów zwierzęcych oraz załadunkiem miazgi węglowej w kotłowni. Powierzone obowiązki wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy. Wnioskodawca narażony był na pracę w nieprzyjemnym zapachu i

wysokiej temperaturze. W okresie pracy w ww. zakładzie wnioskodawca otrzymywał dodatek za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia.

/świadcstwo pracy k.45 plik II akt ZUS oraz zeznania wnioskodawcy min.00:41:21 – 00:42:31 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:02:02 – 00:19:20 płyta CD k.32/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów zarówno w postaci dokumentów jak i osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań świadków: A. P. , B. T. oraz ubezpieczonego. Zeznania świadków nie budzą w ocenie Sądu żadnych wątpliwości, co do ich wiarygodności, albowiem nie są ze sobą sprzeczne, a nadto wzajemnie ze sobą korespondując stanowią uzupełnienie dla treści dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych ubezpieczonego. Podkreślić należy, że świadkowie są osobami obcymi w stosunku do odwołującego i nie mają zatem żadnego interesu ,aby składać zeznania mu przychylne.

Wobec więc ustalenia obowiązków pracowniczych wnioskodawcy w okresie zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych w Ł. i wykazania przez niego wymaganego stażu pracy w warunkach szczególnych , Sąd nie znalazł podstaw do dalszego prowadzenia postępowania co do charakteru pracy wnioskodawcy w zakładach (...), a samo zaś oparcie się jedynie na zeznaniach wnioskodawcy i dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych było niewystarczającym do zaliczenia tego okresu do pracy w warunkach szczególnych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i jako takie skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z treścią art.184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2015 roku, poz.748) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art.32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Stosownie do treści art.184 ust.2 ww. ustawy, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013 roku, emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Prawo do emerytury na podstawie art.184 ww. ustawy przysługuje ubezpieczonemu, który na dzień wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 roku) spełnił określone w niej wymogi stażowe, a po tej dacie osiągnął wymagany wiek, niezależnie od tego czy w chwili osiągnięcia tego wieku wykonywał pracę w szczególnych warunkach, czy wykonywał inną pracę i czy pozostawał w zatrudnieniu.

Z treści przepisu art.32 ww. ustawy wynika, że możliwe jest wcześniejsze przejście na emeryturę przez pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie art.32 ust.4 ww. ustawy wiek emerytalny, o którym mowa w ust.1 rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki na podstawie którym osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Za dotychczasowe przepisy (w rozumieniu art. 32 ust.4 ww. ustawy) należy uważać przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz.43), ale wyłącznie w zakresie regulowanym przez ww. ustawę o emeryturach i rentach, a więc co do wieku emerytalnego, rodzaju prac lub stanowisk oraz warunków, na jakich osobom wykonującym prace określone w ust.2 i ust.3 art. 32 tej ustawy przysługuje prawo do emerytury

(uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2002 roku, III ZP 30/01, OSNAP 2002/10/243 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2009 roku, II UK 31/09, Lex nr 559949).

Zgodnie z treścią §3 i 4 ww. rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Prawo do emerytury przewidziane w art.184 w związku z art.32 ustawy emerytalnej ma charakter wyjątkowy, jest odstępstwem od ogólnej reguły dotyczącej warunków przechodzenia na emeryturę, a zatem właściwe przepisy muszą być wykładane w sposób ścisły. Niedopuszczalna jest wykładnia rozszerzająca, prowadząca w konsekwencji do wypaczenia idei, że emerytura w wieku wcześniejszym jest wynikiem pracy w obciążających dla zdrowia warunkach. Wykonywanie pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy oznacza, że pracownik nie ma powierzonych innych obowiązków jak tylko te, które dotyczą pracy w szczególnych warunkach. Istotnym warunkiem przyznania świadczenia z tytułu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach jest stwierdzenie w ramach pełnego wymiaru czasu pracy oddziaływania szkodliwych warunków na organizm pracownika. R. legis instytucji przewidzianej w art. 32 ww. ustawy o emeryturach i rentach z FUS opiera się na założeniu, że praca wykonywana w szczególnych warunkach przyczynia się do szybszego obniżenia wydolności organizmu, stąd też osoba wykonująca taką pracę ma prawo do emerytury wcześniej niż inni ubezpieczeni.

Stosownie zaś do treści §2 ust.1 ww. rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach w nim określonych są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest - w myśl §2 ust.2 - świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione według określonego wzoru lub świadectwo pracy, w którym zakład pracy stwierdza charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Należy również wskazać, że świadectwo pracy w warunkach szczególnych wydane pracownikowi przez pracodawcę z zachowaniem warunków przewidzianych normą §2 ww. rozporządzenia stanowi domniemanie i podstawę do przyjęcia, iż okres pracy w nim podany jest okresem pracy w warunkach szczególnych. Samo jednakże posiadanie świadectwa pracy potwierdzającego wykonywanie zatrudnienia w warunkach szczególnych organu rentowego nie wiąże i nie przesądza automatycznie o przyznaniu świadczenia emerytalnego na podstawie art.32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach w postępowaniu sądowym traktuje się jako dokument prywatny w rozumieniu art.245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument taki może być więc weryfikowany pod kątem prawdziwości wskazanych w nim faktów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 4 listopada 2008 roku sygn. III AUa 3113/08, Lex nr 552003; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 30 listopada 2006 roku sygn. III AUa 466/06, opubl: Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Katowicach rok 2007, Nr 3, poz. 8; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 24 września 2008 roku sygn. III AUa 795/08, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacji B. rok 2008, Nr 4, str. 60).

Regulacja §2 ww. rozporządzenia statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma jednak zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także

innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84).

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony T. B. spełnia przesłanki ustawowe co do wieku (ukończył 60 lat) oraz liczby lat okresów składkowych i nieskładkowych (ma ponad 25 lat stażu), nie jest nadto członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Organ rentowy odmawiając ubezpieczonemu prawa do emerytury uznał, że nie został udokumentowany 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż w spornym okresie ubezpieczony pracował **w Spółdzielni Kółek Rolniczych w Ł.** jako:

a) kierowca ciągnika - od 10 stycznia 1977 r. do 30 czerwca 1980 r.

b) operator koparki – od 1 lipca 1980 r. do 18 marca 1985 r.

Wskazać należy, że dla oceny, czy ubezpieczony pracował w szczególnych warunkach ma znaczenie rodzaj powierzanej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Takie stanowisko wielokrotnie zajmował także Sąd Najwyższy (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 22 stycznia 2008 roku, sygn. akt I UK 210/07, OSNP 2009 nr 5-6, poz. 75; z dnia 6 grudnia 2007 roku, sygn. akt III UK 66/07, LEX nr 483283; z dnia 4 października 2007 roku, sygn. akt I UK 111/07; z dnia 19 września 2007 roku, sygn. akt III UK 38/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 329; z dnia 14 września 2007 roku, sygn. akt III UK 27/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 325).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wykazał, że ubezpieczony podczas zatrudnienia w **Spółdzielni Kółek Rolniczych w Ł.** w pierwszym okresie swojej pracy wykonywał obowiązki kierowcy ciągnika, a polegały na transporcie mleka, śmietany, i innych produktów nabiałowych - do okolicznych miejscowości. Obowiązki te T. B. wykonywał co najmniej w pełnym wymiarze czasu pracy i wskazują one, że w okresie **od 10 stycznia 1977 r. do 30 czerwca 1980 r.** wykonywał on prace kierowcy ciągnika tj. prace określone **w punkcie 3 działu VIII wykazu A stanowiącego załącznik ww. rozporządzenia.**

A – rozporządzenie – jest źródłem prawa.

Ale także, wykonywane czynności - kierowcy ciągnika - są wymienione w

załączniku nr 1 do uchwały Zarządu Głównego (...) Związku Spółdzielni Rolniczych z dnia 25 lipca 1983 roku w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w jednostkach spółdzielczości do prac w szczególnych warunkach (**Dział VIII poz.3 pkt .1**)

W kolejnym okresie swojego zatrudnienia tj. **od 1 lipca 1980 r. do 18 marca 1985 r.** wnioskodawca wykonywał obowiązki pracownicze operatora koparki, które sprowadzały się do prac związanych z rozładunkiem czy też rozładunkiem węgla, a także do świadczenia usług na rzecz spółdzielni mieszkaniowej. Obowiązki te wskazują zatem że wykonywał on prace określone w **punkcie 3 działu V wykazu A** stanowiącego załącznik ww. rozporządzenia tj. prace operatora/maszynisty koparki, czyli ciężkiej maszyny budowlanej. Dodać należy, że w **załączniku nr 1 do uchwały Zarządu Głównego (...) Związku Spółdzielni Rolniczych z dnia 25 lipca 1983** roku w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w jednostkach spółdzielczości do prac w szczególnych warunkach zostały zaliczone prace maszynistów ciężkich maszyn drogowych na stanowiskach maszynista koparek i ładowarek

jednonaczyniowych i wielonaczyniowych oraz maszynisty spycharek i ciągników gąsienicowych (**Dział V poz.3 A.1 i A.2**)

W odniesieniu do podnoszonej przez organ rentowy ,w treści zaskarżonej decyzji, kwestii wykonywania przez wnioskodawcę prac polowych wskazać należy ,że zgromadzony materiał wskazuje wprost ,że wnioskodawca nie wykonywał tych prac w ramach stosunku pracy ,ale świadczył je poza godzinami pracy. Gdyby nawet zaś przyjąć ,że pracownik zatrudniony na stanowisku kierowcy ciągnika wykonywał pewne prace polowe, to ten fakt nie może z założenia pozbawiać go możliwości nabycia prawa do emerytury w warunkach szczególnych. Założenie bowiem ,że tylko kierowcy ciągników zatrudnieni w firmach transportowych wykonywali prace w warunkach szczególnych wypaczałoby sens tej regulacji bowiem ze względu na ich specyfikę pojazdy te wykorzystywane są do określonych dla nich czynności w tym prac polowych , z którymi wiąże się także szereg czynności transportowych. /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 14 października 2015 r. , sygn. akt III AUa 525/15/

Wyżej przytoczone ustalenia pozwalają przyjąć, iż ubezpieczony legitymuje się zarówno wymaganym ogólnym stażem pracy jak i ponad 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, ukończył wymagany wiek, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego co uprawnia go do wcześniejszej ze względu na wiek emerytury.

Na mocy art. 129 ust. 1 ww. ustawy, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał T. B. prawo do emerytury od dnia 1 listopada 2015 roku.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie złożenia apelacji
2. Wypożyczyć pełnomocnikowi ZUS akta rentowe, zobowiązując do zwrotu w razie złożenia apelacji.
3. Doręczyć pełnomocnikowi ZUS odpis protokołu rozprawy z dnia 11 lipca 2016 r.